

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2014 roku w sprawie numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla D. P. (1) z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) J. J. została obniżona do kwoty 1.680 zł, to jest kwoty 1.176 zł za kwiecień 2014 roku i 952 zł za maj 2014 roku.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 punkt 2 i 3 w zw. z art.6 ust.1 punkt 1, art.13 punkt 1, art.18 ust.1, art.20 ust.1, art.36 ust.1, art.38, art.41 ust.6 punkt 2, art.41 ust.7b, art.47 ust.3, art.68 ust.1 punkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (test jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz.1442 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeprowadził kontrolę w zakresie zatrudnienia D. P. (2) przez J. J.. D. P. (2) została zatrudniona od 10 kwietnia 2014 roku na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem 4.200 zł na stanowisko specjalisty do spraw rozwoju sprzedaży. Ubezpieczoną obowiązywał zadaniowy czas pracy. Ubezpieczona została zatrudniona na specjalnie dla niej utworzonym stanowisku, a do jej obowiązków należało tworzenie bazy potencjalnych klientów, przygotowanie prezentacji, ofert handlowych, analiza umów handlowych firmy, tworzenie planu reorganizacji firmy, tworzenie szkoleń. Po upływie 5 tygodni od zawarcia umowy ubezpieczona korzystała ze zwolnienia lekarskiego, a na jej miejsce nikt nie został zatrudniony. Płatnik składek zaoferował wynagrodzenie w wysokości 4.200 zł, mimo dużego zadłużenia wobec ZUS. Zakład wskazał, iż pozostali pracownicy są zatrudnieni na część etatu a ich wynagrodzenie jest równe wynagrodzeniu minimalnemu. Ubezpieczona jest zatrudniona również w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem organu rentowego zatrudnienie ubezpieczonej przez J. J. dotyczyło krótkotrwałego wykonywania pracy, za wynagrodzeniem, które nie zostało wypłacone przez 12 miesięcy. Zawarcie umowy miało na celu uzyskanie wysokich zasiłków w ubezpieczenia społecznego. Przeciętna wysokość wpłaconej składki do wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego jest, zatem niesprawiedliwa i sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła pełnomocnik ubezpieczonej. Decyzję zaskarżyła w całości zarzucając organowi rentowemu naruszenie:

- 1) art.58§1 i 2 k.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że umowa o pracę zawarta przez J. J. z D. P. (2) zmierza do obejścia prawa oraz jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego, podczas gdy ubezpieczona wykonywała pracę na podstawie ważnej umowy, za pracę otrzymała wynagrodzenie,
- 2) art.58§1 i 2 k.c. w zw. z art.65§1 k.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że zamiarem stron było jedynie stworzenie warunków w celu uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego, podczas gdy ubezpieczona wykonywała pracę na podstawie ważnej umowy, za pracę otrzymała wynagrodzenie,
- 3) art.7 i art.77§1 k.p.a. w zw. z art.83 ust. punkt 2 i 3, art.123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez pobieżne i mało wnikliwe wyjaśnienie sprawy, a w konsekwencji wydanie decyzji bez uwzględnienia istotnej części materiału dowodowego,
- 4) art.107§1 i 3 k.p.a. poprzez niewskazanie pełnej podstawy prawnej decyzji, braku pełnego uzasadnienia prawnego i faktycznego decyzji, co przesądza o istotnej wadze decyzji, która w zasadzie wyłącza możliwość ustosunkowania się do jej treści.

Wniosła o zmianę decyzji poprzez ustalenie, że D. P. podlega ubezpieczeniom społecznym, jako pracownik z tytułu zatrudnienia w firmie (...) z wynagrodzeniem zasadniczym 4.200 zł brutto i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołania podała, iż ubezpieczona posiada stosowne doświadczenie – ukończyła studia na Wydziale Stosunków Międzynarodowych na Uniwersytecie (...) ze specjalnością E., biegle posługuje się językiem angielskim, ukończyła studia podyplomowe w zakresie Budowania i zarządzania działem sprzedaży. Celem zatrudnienia ubezpieczonej było zwiększenie obrotów w firmie poprzez pozyskiwanie klientów instytucjonalnych i korporacyjnych. Przez okres zatrudnienia ubezpieczona tworzyła bazy potencjalnych klientów, przygotowała prezentacje multimedialne, oferty handlowe, plany reorganizacji firmy, analizowała umowy handlowe i prowadziła szkolenia, pracę wykonywała w zadaniowym czasie pracy. Nadto podała, iż ubezpieczona poszukiwała pracy. W spółce (...) była reorganizacja i ubezpieczona obawiała się utraty pracy.

Zdaniem skarżącej organ rentowy nie może dokonywać oceny w zakresie konieczności zatrudnienia pracownika, tworzenia stanowisk pracy, ingerować w ustalenia dotyczące czasu pracy. Ustalone wynagrodzenie na kwotę 4.200 zł jest porównywalne z przeciętnym wynagrodzeniem w sektorze przedsiębiorstw, które w I kwartale 2014 roku wynosiło 3.900 zł.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Zainteresowany J. J. przyłączył się do stanowiska ubezpieczonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowany J. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Komputery J. J. od 12 grudnia 2005 roku. (wydruk z (...) k.24)

Zainteresowany zajmuje się serwisem i sprzedażą komputerów. Działalność prowadzi w wynajętym lokalu w P. przy ul. (...). (zeznania zainteresowanego min. 00:35:07 protokół z 4.09.2015 r. w zw. z min. 00:54:36 protokół z 2.12.2015 r.)

W 2014 roku zainteresowany zatrudniał:

- 1) M. S. na stanowisku serwisanta - sprzedawcy w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem 840 zł,
- 2) R. N. na stanowisku serwisanta komputerowego w wymiarze 1/4 etatu za wynagrodzeniem 420 zł. (umowa o pracę, aneksy – akta osobowe – k.118)

R. N. był zatrudniony na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy do 24 lutego 2014 roku, a od 25 lutego 2014 roku został zatrudniony w wymiarze 1/4 etatu. (akta osobowe – k.118)

Zainteresowany zajmował się obsługą klienta detalicznego, serwisem i sprzedażą komputerów. Planował rozwinąć działalność w zakresie usług serwisu sprzętu komputerowego, instalacji i obsługi monitoringu dla firm. Obecnie zainteresowany rozpoczyna działalność w zakresie produkcji odzieży sportowej. (zeznania zainteresowanego – min.00:35:07 protokół z 4.09.2015 r. w zw. z min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r., min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r.)

Ubezpieczona D. P. (2) ukończyła studia magisterskie na Wydziale Stosunków Międzynarodowych na Uniwersytecie (...), specjalność E.. Ubezpieczona rozpoczęła pracę zawodową we wrześniu 2006 roku. Pracowała w działach zajmujących się zarządzaniem zasobami ludzkimi na stanowiskach: konsultanta do spraw rekrutacji, specjalisty do spraw rekrutacji, specjalisty do spraw personalnych, specjalisty do spraw HR. Ubezpieczona posługuje się językiem angielskim w stopniu średniozaawansowanych. W okresie od 29 czerwca 2005 roku do 31 stycznia 2006 roku ubezpieczona odbyła staż w ramach projektu „Lepszy stary – 2” na stanowisku przedstawiciela handlowego, w 2011 roku wzięła udział w szkoleniu „Sprzedaż transakcyjna”. (kwestionariusz osobowy, świadectwa pracy w aktach osobowych – k.79, zaświadczenia – k.8, k.11)

Od 22 kwietnia 2013 roku do 31 maja 2014 roku ubezpieczona była zatrudniona w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku (...) Kierownik D. (...)

Zarządu. Ubezpieczona pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 7.200 zł. Ubezpieczona świadczyła pracę w P.. Umowa o pracę rozwiązała się wskutek wypowiedzenia przez pracodawcę. Przyczyną wypowiedzenia była upadłość pracodawcy. (umowa o pracę – k.33-35 akt ZUS, aneks do umowy – k.39 akt ZUS, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy – k.64)

W spółce (...) ubezpieczona pracowała w godzinach od 6 do 14 lub od 10 do 18. Dojeżdżała codziennie z P. do P. lub zostawała w mieszkaniu służbowym. (zeznania ubezpieczonej min. 00:03:21-00:23:40 protokół z 4.09.2015 r. w zw. min. 00:19:03 protokół z 2.12.2015 r.)

Od 10 kwietnia 2014 roku ubezpieczona została zatrudniona przez J. J. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku specjalisty ds. rozwoju sprzedaży z wynagrodzeniem 4.200 zł. Ubezpieczona miała wykonywać pracę w P. i na terenie całego kraju. Ubezpieczona pracowała w zadaniowym czasie pracy. (umowa o pracę – k.61 akt ZUS)

Ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w dniu 16 kwietnia 2014 roku. (zgłoszenie – k.24)

Do obowiązków ubezpieczonej należało:

- a) tworzenie bazy potencjalnych klientów,
- b) przygotowanie prezentacji multimedialnych,
- c) przygotowanie ofert handlowych,
- d) analiza umów handlowych firmy,
- e) stworzenie planu reorganizacji firmy,
- f) prowadzenie szkoleń (sprzedaż, negocjacje). (zakres obowiązków – k.67 akt ZUS)

W ramach wykonywania obowiązków ubezpieczona wysłała 14 kwietnia 2014 roku do zainteresowanego maila informującego o rozpoczęciu pracy nad tworzeniem podstawowej bazy klientów. Kolejne maile ubezpieczona przesyłała w dniach:

- 23 kwietnia 2014 roku (wiadomość dotyczyła przygotowania wstępnej wyceny),
- 30 kwietnia 2014 roku (wiadomość zatytułowana „raport za okres 10.04 – 30.04.2014”),
- 9 maja 2014 roku (ubezpieczona przesyłała bazę potencjalnych klientów). Ubezpieczona posługiwała się adresem: dagmara@c-n-s.pl.

(maile – k.99, k.107, k.113 akt ZUS, k.24)

W dniu 21 kwietnia 2014 roku ubezpieczona zwróciła się do (...) sp. z o.o. w W. z zapytaniem o możliwość podjęcia współpracy w zakresie napraw sprzętu elektronicznego. Ubezpieczona została poinformowana o aktywowaniu umowy 13 maja 2014 roku. (mail – k.27, k.29)

Ubezpieczona rozpoczynając pracę otrzymała od zainteresowanego bazę kontaktów. Ubezpieczona miała się skontaktować z tymi klientami. Baza była przygotowana na podstawie faktur. (zeznania ubezpieczonej min. 00:03:21-00:23:40 protokół z 4.09.2015 r. w zw. min. 00:19:03 protokół z 2.12.2015 r.)

Ubezpieczona sporządziła wzór umowy, bazę klientów, przeprowadziła szkolenie pracowników zainteresowanego. (zeznania ubezpieczonej min. 00:03:21-00:23:40 protokół z 4.09.2015 r. w zw. min. 00:19:03 protokół z 2.12.2015 r.,

zeznania świadka M. S. min. 00:57:31 protokół z 4.09.2015 r., zeznania zainteresowanego – min.00:35:07 protokół z 4.09.2015 r. w zw. z min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r., wzór umowy, prezentacja, baza klientów – k.24)

Ubezpieczona kontaktowała się z M. S. mailowo lub telefonicznie. Prosiła go o przygotowanie danych klientów. (zeznania świadka M. S. min.00:57:31 protokół z 4.09.2015 r.)

Szkolenie dla pracowników ubezpieczona przeprowadziła w sobotę. (zeznania świadka M. S. min.00:57:31 protokół z 4.09.2015 r.)

Ubezpieczona pozyskała dla zainteresowanego zlecenie założenia monitoringu w firmie (...). (zeznania świadka P. R. min.00:04:34 protokół z 2.12.2015 r.)

Ubezpieczona potwierdziła na liście płac odbiór wynagrodzenia w gotówce. (listy płac – k.79)

W dniach od 11 do 12 maja 2014 roku ubezpieczona przebywała w szpitalu. (karta informacyjna – k.103 akt ZUS)

W dniu 12 maja 2014 roku ubezpieczona korzystała z urlopu na żądanie. (mail – k.101 akt ZUS)

Od 19 maja 2014 roku do dnia porodu – 24 listopada 2014 roku, ubezpieczona była niezdolna do pracy. (okoliczność bezsporna)

Ojcem dziecka ubezpieczonej jest zainteresowany. (zeznania ubezpieczonej min. 00:03:21-00:23:40 protokół z 4.09.2015 r. w zw. min. 00:19:03 protokół z 2.12.2015 r.)

W okresie nieobecności ubezpieczonej zainteresowany nie zatrudnił innej osoby. Zadania ubezpieczonej wykonywał wraz z M. S.. Za tę pracę M. S. nie otrzymał dodatkowego wynagrodzenia. (zeznania zainteresowanego – min.00:35:07 protokół z 4.09.2015 r. w zw. z min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r.)

Zainteresowany w październiku 2014 roku umieścił ogłoszenie o poszukiwaniu przedstawiciela handlowego. (ogłoszenie – k.24)

Od 26 listopada 2015 roku ubezpieczona wróciła do pracy po urlopie rodzicielskim. (zeznania ubezpieczonej min.00:19:13 protokół z 2.12.2015 r., zeznania zainteresowanego min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r.)

Ostatnią miesięczkę ubezpieczona miała 12 lutego 2014 roku. 3 kwietnia 2014 roku ubezpieczona miała przeprowadzone następujące badania: HBs, WR, toksoplazmoza, HIV i HCV. 8 kwietnia 2014 roku ubezpieczona miała badanie USG, była wtedy w 7 tygodniu ciąży. (karta ciąży – k.112-115, kserokopia dokumentacji medycznej – k.119 odwrot)

Zainteresowany nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne w terminie. Składki na ubezpieczenia społeczne za kwiecień i za maj 2014 roku zainteresowany zapłacił 10 lipca 2014 roku. Zadłużenie zainteresowanego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na dzień 17 lipca 2014 roku wraz z odsetkami w wynosiło 53.096,31 zł. Obecnie zainteresowany opłaca składki zgodnie z zawartym z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych układem ratalnym. (zestawienie należności – k.3-17 akt ZUS, zaświadczenie – k.129, zeznania zainteresowanego min.00:54:36 protokół z 2.12.2015 r.)

W kwietniu 2014 roku przychód zainteresowanego z tytułu prowadzonej działalności wynosił 33.370,09 zł, a koszty związane z zakupem towarów i inne wydatki wyniosły 30.360 zł, w maju 2014 roku przychód wyniósł 36.370,62 zł a koszty 32.671,79 zł, przy czym zestawienie nie obejmuje wydatków na wynagrodzenia. Zainteresowany wykazał wydatki poniesione na wynagrodzenie dopiero w czerwcu 2014 roku, w tym miesiącu przychód wyniósł 31.700,29 zł, wydatki 31.065,14 zł. (zestawienie – k.24)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonej - umowy o pracę, świadectw pracy, zaświadczeń, kwestionariusza osobowego, zakresu obowiązków,

zgłoszenia do ubezpieczeń oraz dokumentacji medycznej ubezpieczonej, wzoru umowy, zestawienia należności, zaświadczenia ZUS, karty ciąży, wydruku z (...), akt osobowych M. S. i R. N., zestawienia przychodów i dochodów, oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, maili. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania ani pod względem autentyczności ani treści merytorycznej.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom ubezpieczonej, iż o ciąży dowiedziała się dopiero w szpitalu 11 maja 2014 roku. Twierdzenia ubezpieczonej nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji medycznej. Z karty ciąży wynika, iż w dniu 3 kwietnia 2014 roku ubezpieczona miała wykonane badania: HBs, WR, toksoplazmozy, HIV i HCV. Badania te nie zostały zlecone przez lekarza endokrynologa, bowiem w dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia endokrynologicznego nie ma zapisów dotyczących skierowywania na badania HBs, WR, toksoplazmozy, HIV i HCV. Ubezpieczona podjęła leczenie u endokrynologa K. R. 27 lipca 2014 roku, zaś w C. P. miała dwie wizyty 24 lutego 2014 roku i 11 marca 2014 roku. Badania hormonów tarczycy ubezpieczona miała przeprowadzone 4 marca 2014 roku. Podczas wizyty lekarskiej u M. T. w dniu 12 maja 2014 roku ubezpieczona przedstawiła wynik badania USG z 8 kwietnia 2014 roku. Nadto należy wskazać, iż w dacie przyjęcia do szpitala (11 maja 2014 roku) ubezpieczona była w 12 tygodniu ciąży. W szpitalu nie wykonywano badań: HCV, HBs, HIV czy toksoplazmozy. Analiza powyższych dokumentów prowadzi do wniosku, że ubezpieczona w dniu podpisania umowy o pracę wiedziała, że jest w ciąży.

Ubezpieczona w dniu 11 maja 2014 roku upoważniła zainteresowanego do uzyskiwania informacji o jej stanie zdrowia, co wskazuje na pozostawanie stron w bliskiej relacji.

Okoliczność, iż ubezpieczona wykonywała pracę na rzecz J. J. nie była przedmiotem sporu, bowiem organ rentowy jej nie kwestionował. Z zeznań ubezpieczonej, świadków M. S., P. R., zeznań zainteresowanego wynika, iż ubezpieczona świadczyła pracę. Ubezpieczona sporządziła bazę klientów, wzór umowy, przeprowadziła szkolenie pracowników, pozyskała zlecenie założenia monitoringu w firmie (...).

W toku postępowania zainteresowany przedstawił dwa zestawienia klientów sporządzone przez ubezpieczoną – jeden został załączony do akt rentowych, drugi złożony w Sądzie w dniu 6 lutego 2015 roku. Dokumenty te nieznacznie różnią się, nie zostały również opatrzone datą, niemniej jednak fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy nie był kwestionowany.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka M. S. co do liczby przeprowadzonych przez ubezpieczoną szkoleń. Z zeznań świadka wynika, iż wziął udział w 4-5 szkoleniach przeprowadzonych przez ubezpieczoną w soboty. Ubezpieczona pracowała w okresie od 10 kwietnia do 18 maja 2015 roku, zatem gdyby uznać zeznania świadka za wiarygodne musiałaby przeprowadzać szkolenia w każdą sobotę. Prezentacja dotycząca szkolenia w (...) Komputery zawiera 17 slajdów (w tym tytułowy i z bibliografią) i w ocenie Sądu na omówienie tej prezentacji ubezpieczona nie mogła poświęcić 4-5 dni.

W ocenie Sądu złożone przez pełnomocnika ubezpieczonej zestawienie wynagrodzeń w 2012 roku (k.62-63) jest nieprzydatne do rozpoznania sprawy, bowiem nie wiadomo jakiej branży dotyczą dane o wysokości wynagrodzeń z województwa (...), nie podano również skali badanych przedsiębiorstw, pochodzenia kapitału, a nadto liczba badanych przedsiębiorstw w województwie (...) (6) jest niereprezentatywna. Również znajdujące się w aktach rentowych zestawienie wynagrodzeń sporządzone przez ubezpieczoną nie ma żadnego waloru dowodowego, bowiem nie wiadomo z jakich danych ubezpieczona korzystała przygotowując powyższe zestawienie. Nadto dane dotyczą województwa (...) i (...).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1 i art.3 punkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015, poz.121 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym,

chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami, w myśl art.18 ust.1 ww. ustawy, stanowi przychód, o którym mowa w art.4 punkt 9, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

Stosownie zaś do treści art.1 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz.U. z 2014 roku, poz.159 ze zm.) osobom ubezpieczonym w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Zgodnie z treścią art.22 k.p. nawiązanie stosunku pracy wymaga zgodnych oświadczeń woli pracownika i pracodawcy. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, zaś pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy nie kwestionował faktu nawiązania stosunku pracy między ubezpieczoną D. P. (2) a płatnikiem składek J. J. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...)Komputery, wykonywania pracy przez ubezpieczoną od 10 kwietnia 2014 roku w wymiarze pełnego etatu na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Organ rentowy zakwestionował jedynie ważność postanowień umowy o pracę ustalających kwotę wynagrodzenia zasadniczego na poziomie 4.200 zł brutto.

Uznając postanowienia umowy o pracę w kwestii wysokości wynagrodzenia za nieważne na podstawie art.58§2 k.c. organ rentowy przyjął, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej jest równa minimalnemu wynagrodzeniu za pracę i wynosi w 2014 roku 1680 zł miesięcznie. Wynagrodzenie w tej wysokości organ rentowy uznał za adekwatne do wynagrodzenia uzyskiwanego przez innych pracowników zatrudnionych w firmie oraz możliwości płatnika.

Zgodnie z art. 300 k.p. do stosunku pracy stosuje się nie tylko przepisy prawa pracy, lecz także odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego (jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy). W szczególności oznacza to, iż do stosunku pracy zastosowanie znajduje przepis art. 353¹ k.c., zgodnie z treścią którego strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Sankcją za naruszenie powyższych wymogów jest zasadniczo nieważność czynności prawnej. Przepis art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p. stanowi bowiem, iż nieważna jest czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy (chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek), a ponadto zgodnie z §2 tego przepisu nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Jednocześnie przepis art. 58§3 k.c. stanowi, że jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części (chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana). Oznacza to, że za nieważne może zostać uznane w szczególności tylko jedno z postanowień umowy o pracę (lub nawet jego część), przy zachowaniu jej ważności w pozostałej części.

Dopuszczalność dokonywania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli i kwestionowania wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art.58 k.c.), jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego niekwestionowana (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 roku, II UZP 2/05, Lex nr 148238; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku, II UK 16/05, Lex nr 182776; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05, Lex nr 182780; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r. sygn. III UK 7/09, Lex nr 509047). Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń.

W uchwale z dnia 27 kwietnia 2005 roku Sąd Najwyższy sformułował tezę, iż – na gruncie art.353¹ k.c. - w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, przy czym wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega więc ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny. Powyższe przeniósł Sąd Najwyższy na grunt prawa ubezpieczeń społecznych stwierdzając, iż art.18 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2012 roku, poz.361 ze zm.) oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.2236), musi być uzupełniony w ramach systemu prawnego stwierdzeniem, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy.

W cytowanej wyżej uchwale Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że kontrola wynagrodzenia za pracę w aspekcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego - zarówno w zakresie zgodności z prawem, jak i zasadami współzycia społecznego - może być prowadzona przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który stosownie do art.86 ust.2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, upoważniony jest do kontroli wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń przez płatników składek. Kontrola ta obejmuje między innymi zgłoszenie do ubezpieczenia oraz prawidłowość i rzetelność obliczenia, potrącenia i płacenia składki. Oznacza to przyznanie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kompetencji do badania zarówno tytułu zawarcia umowy o pracę, jak i ważności jej poszczególnych postanowień i - w ramach obowiązującej go procedury - zakwestionowania tych postanowień umowy o pracę w zakresie wynagrodzenia, które pozostają w kolizji z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest ograniczony wyłącznie do zakwestionowania faktu wypłacenia wynagrodzenia w ogóle lub we wskazanej kwocie ani tylko prawidłowości wyliczenia, lecz może ustalać stosunek ubezpieczenia społecznego na ściśle określonych warunkach, będąc niezwiązanym nieważną czynnością prawną (w całości lub w części). Realna możliwość takiej kontroli powstaje po przekazaniu przez płatnika raportu miesięcznego, przedkładanego zgodnie z art.41 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W raporcie płatnik przedstawia między innymi dane o tytule ubezpieczenia i podstawie wymiaru składek oraz dokonuje zestawienia należnych składek na poszczególne ubezpieczenia. Dane te mogą być zakwestionowane zarówno przez ubezpieczonego, jak i przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Przytoczony pogląd Sądu Najwyższego dopuszczający kompetencję organu ubezpieczeń społecznych w zakresie weryfikowania treści umowy o pracę w zakresie postanowień określających wynagrodzenie za pracę, czyli przychód zadeklarowany jako podstawa wymiaru składek, został w podzielony w orzecznictwie sądów powszechnych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2012 roku, III AUa 1356/12, Lex nr 1237108; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 roku, III AUa 1039/12, Lex nr 1267331). Stanowisko to Sąd Okręgowy w składzie niniejszym również podziela.

W aspekcie zgodności z normami prawa cywilnego ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie podlega stosunek ubezpieczenia społecznego, lecz związany z nim stosunek o charakterze cywilnoprawnym - ocenie z zastosowaniem zasad współzycia społecznego nie podlega bowiem sama podstawa wymiaru składek, ale stanowiąca tę podstawę wysokość umówionego przez strony stosunku prawnego i wypłaconego wynagrodzenia (przychodu). Zatem ocenie organu rentowego (oraz sądu ubezpieczeń społecznych) w oparciu o przepisy prawa cywilnego, a w szczególności art.58 k.c., podlega nie stosunek ubezpieczenia społecznego, lecz stosunek pracy, co znajduje swoją podstawę w art.300 k.p. W konsekwencji, w razie stwierdzenia, że wynagrodzenie ustalone w umowie o pracę zostało rażąco zawyżone (jest nieadekwatne do wykonywanej przez pracownika w rzeczywistości pracy), z uwagi na co w tym zakresie jest niezgodne z zasadami współzycia społecznego, to również organ rentowy jest niezwiązany umową o pracę w tej części, albowiem w tym zakresie stanowi ona nieważną czynnością prawną (art.58§ 2 i 3 k.c.). Powyższe wpływa z kolei na wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, albowiem - jak

wskazano już powyżej - skutki umowy o pracę są nie tylko bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki oraz odpowiednich świadczeń.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest ograniczony wyłącznie do zakwestionowania faktu wypłacenia wynagrodzenia w ogóle lub we wskazanej kwocie ani tylko prawidłowości wyliczenia, lecz może ustalać stosunek ubezpieczenia społecznego na ściśle określonych warunkach, będąc niezwiązanym nieważną czynnością prawną (w całości lub w części). Prawo ubezpieczeń społecznych nie reguluje sposobu, w jaki organ ubezpieczeń społecznych może zastępować nieważne z mocy art.58§3 k.c. poszczególne klauzule umowy o pracę.

W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypełnił ten brak przez przyjęcie za podstawę wymiaru składki wynagrodzenie w wysokości wynagrodzenia minimalnego w 2014 roku.

Umowa o pracę wywołuje nie tylko skutki między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, skutki m.in. w dziedzinie ubezpieczeń społecznych (w szczególności polegające na możliwości uzyskania odpowiednich świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego), podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowić winno wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. W sferze ubezpieczeń społecznych godziwość wynagrodzenia uzyskuje dodatkowy walor, ponieważ istnieje znacznie mocniejsza niż w prawie pracy bariera działania w ramach prawa. Jest to oparte na wymagającym ochronie interesie publicznym i zasadzie solidarności ubezpieczonych. Względność zasady godziwości wynagrodzenia wyraża się koniecznością odniesienia się nie tylko do potrzeb pracownika ale także świadomości społecznej i ogólnej sytuacji ekonomicznej i społecznej. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji. Nadmiernemu uprzywilejowaniu płacowemu pracownika, które mieściłoby się w ramach art.353¹ k.c., w prawie ubezpieczeń społecznych można przypisać (w okolicznościach konkretnego przypadku) zamiar nadużycia świadczeń przysługujących z tego ubezpieczenia.

Alimentacyjny charakter świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca (stanowiąca podstawę wymiaru składki) nie była ustalona ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej, żeby nie przewyższała wkładu pracy, żeby składka nie przekładała się na świadczenia w kwocie nienależnej.

Ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu.

W związku z brzmieniem zdania drugiego art. 13 k.p. w Polsce za kwotę godziwego wynagrodzenia uważa się już kwotę minimalnego wynagrodzenia ustaloną w trybie określonym w ustawie z 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. nr 200, poz. 1679 z późn. zm.). Zgodnie zaś z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 1074) kwota ta w 2014 r. wynosiła 1.680 zł.

Pojęcie „zasad współzycia społecznego”, użyte w art.58§2 k.c., nie jest zdefiniowane w przepisach prawa. Pojęcie to odsyła do norm moralnych (a nie prawnych), które odnoszą się do wzajemnych, zewnętrznych stosunków między ludźmi (także innymi podmiotami) i które są dominujące w społeczeństwie. Odwołanie się do zasad współzycia społecznego oznacza odwołanie się do idei słuszności w prawie i do powszechnie uznawanych wartości w kulturze naszego społeczeństwa. Ujmując rzecz ogólnie, można przyjąć, że przez zasady współzycia społecznego należy rozumieć podstawowe zasady etycznego i uczciwego postępowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2001 roku, IV CKN 1756/00, Lex nr 80259 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2012 roku, III CZP 84/12, Lex nr 1281372). Klauzula ta wyraża bowiem ideę słuszności, odwołującą się do powszechnie uznawanych w kulturze społeczeństwa wartości i umożliwia dostosowanie ogólnych norm prawnych do konkretnego stanu faktycznego przy uwzględnieniu systemu ocen czy zasad postępowania o charakterze pozaprawnym, co służy realizacji

sprawiedliwości w znaczeniu materialnoprawnym, będącej wartością konstytucyjną (art.45 ust.1 Konstytucji, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 października 2000 roku, SK 5/99, Lex nr 45558).

Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że do zasad współzycia społecznego należą w szczególności: zasada równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, zasada solidaryzmu ubezpieczeń społecznych, zasada ochrony interesów i niepokrzywdzenia innych ubezpieczonych, zasada nieuprawnionego nieuszcuplania środków funduszu ubezpieczeń społecznych oraz elementarne zasady uczciwego obrotu prawnego. Zasady współzycia społecznego może naruszać ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę w celu osiągnięcia nieuzasadnionej wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 roku, III UK 89/05, Lex nr 182780).

Zdaniem Sądu, w będącej przedmiotem rozpoznania sprawie, kwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości ustalonego w umowie o pracę wynagrodzenia było uzasadnione.

Z ustaleń Sądu wynika, że niewątpliwie strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, ubezpieczona została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku specjalisty do spraw rozwoju sprzedaży z wynagrodzeniem 4.200 zł miesięcznie. Ubezpieczona miała wykonywać pracę w zadaniowym czasie pracy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w okresie faktycznego świadczenia pracy (od 10 kwietnia do 18 maja) ubezpieczona sporządziła zestawienie zawierające dane 15 klientów, wysłała kilka maili, sporządziła wzór umowy, prezentację i przeprowadziła szkolenie. Ubezpieczona pozyskała jednego klienta - dzięki ubezpieczonej zainteresowany zawarł kontrakt jedynie z firmą (...). Ubezpieczona pracowała w zadaniowym czasie pracy. Ubezpieczona nie przedstawiła szczegółowych danych dotyczących wykonywania przez nią pracy, a złożone dokumenty wskazują na niewielkie jej zaangażowanie w pracę, które ograniczało się do wykonywania pracy w krótkim okresie (od 10 kwietnia do 18 maja 2014 roku były 24 dni robocze). Także w zadaniowym czasie pracy ubezpieczoną obowiązywałyienne i tygodniowe normy czasu pracy. Ani ubezpieczona ani zainteresowany nie wykazali, iż zadania powierzone ubezpieczonej wymagały poświęcenia na ich realizację ośmiogodzinnego dnia pracy i 40-godzinnej tygodniowej normy czasu pracy. Ubezpieczona pracowała jednocześnie w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P., zdarzało się że dojeżdżała do pracy z P. do P. (około 150 km), co niewątpliwie ograniczało czas jaki mogła poświęcić na wykonywanie zadań powierzonych jej przez zainteresowanego.

Ubezpieczona nie wykazała, aby przeprowadziła więcej niż 1 szkolenie pracowników, a załączona prezentacja nie zawiera materiałów na przeprowadzenie 4 czy też 5 szkoleń.

Ilość oraz rodzaj wykonywanych przez ubezpieczoną obowiązków w czasie realizowania przez nią umowy od 10 kwietnia do 18 maja 2014 roku także nie uzasadniał tak wysokiego wynagrodzenia.

W okresie od 11 do 12 maja 2014 roku ubezpieczona przebywała w szpitalu, a od 19 maja 2014 roku była niezdolna do pracy. Ubezpieczona nie wykazała, jakie prace wykonywała po wyjściu ze szpitala w okresie od 13 do 16 maja 2014 roku (od wtorku do piątku).

Ubezpieczona nie miała doświadczenia zawodowego w zakresie rozwoju sprzedaży. Wprawdzie ubezpieczona ukończyła studia o specjalności E. na Wydziale Stosunków Międzynarodowych (...), jednak pracowała w działach zajmujących się zarządzaniem zasobami ludzkimi jako specjalista do spraw rekrutacji, do praw personalnych, specjalista HR. Ukończenie przez ubezpieczoną w 2006 roku 6-miesięcznego stażu na stanowisku przedstawiciela handlowego nie pozwala na przyjęcie, że ubezpieczona ma duże doświadczenie w sprzedaży. Ubezpieczona nie przedstawiła dyplomu ukończenia studiów podyplomowych, nie wykazała zatem na jakim kierunku ukończyła studia podyplomowe.

Wynagrodzenie ubezpieczonej było najwyższe spośród wynagrodzeń pozostałych osób zatrudnionych w firmie zainteresowanego. Pracownicy zainteresowanego M. S. i R. N. pracowali w niepełnym wymiarze czasu pracy, a ich wynagrodzenie było ustalone na poziomie wynagrodzenia minimalnego (proporcjonalnie do czasu pracy). M.

S. również zajmował się sprzedażą, kontaktował się z klientami, a podczas nieobecności ubezpieczonej przejął część jej obowiązków. Za dodatkowe obowiązki M. S. nie otrzymał wyższego wynagrodzenia. Zadania powierzone ubezpieczonej nie były istotne dla zainteresowanego, w przeciwnym razie zainteresowany zatrudniłby innego pracownika (skoro zamierzał rozwijać się, zmienić profil klientów i świadczyć usługi na firm). Zainteresowany rozpoczął poszukiwanie nowego pracownika dopiero w październiku 2014 roku, czyli po wydaniu decyzji przez ZUS.

Zainteresowany nie zatrudnił innego pracownika na stanowisku odpowiadającym stanowisku ubezpieczonej – specjalisty do spraw rozwoju sprzedaży, stąd nie ma możliwości porównania wynagrodzenia. Zdaniem Sądu nie można ustalić wynagrodzenia ubezpieczonej porównawczo na podstawie przedstawionego raportu płacowego (k.62-63), bowiem z danych zwartych w tym raporcie nie wynika jakiej branży dotyczy. Ponadto brakuje charakterystyk stanowisk i branży (w zakresie formy przedsiębiorstwa, liczby zatrudnionych, wysokości dochodów, kapitału. Nadto w województwie (...) dane dotyczą 6 zakładów, co nie jest reprezentatywne z uwagi na znikomą liczebność próby.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż zainteresowany z tytułu prowadzonej działalności osiągał niewielkie dochody, nie opłacał również składek na ubezpieczenia społeczne w terminie. Przychody firmy zainteresowanego w kwietniu 2014 roku wyniosły 33.370,09 zł a koszty związane z zakupem towarów i inne wydatki wyniosły 30.360 zł, w maju przychód wyniósł 36.370,62 zł a koszty 32.671,79 zł, przy czym zestawienie nie obejmuje wydatków na wynagrodzenia. Zainteresowany wykazał wydatki poniesione na wynagrodzenie dopiero w czerwcu 2014 roku, w tym miesiącu przychód wyniósł 31.700,29 zł, wydatki 31.065,14 zł. Zainteresowany nie miał w rzeczywistości możliwości finansowych zatrudnienia ubezpieczonej za wynagrodzeniem w kwocie 4.200 zł miesięcznie i gdyby ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę zgodnie z zawartą umową (a nie przebywała na zwolnieniu lekarskim), zainteresowany musiałaby przeznaczyć na jej wynagrodzenie większą część przychodów osiągniętych w 2014 roku.

Na ustalenie wysokości wynagrodzenia miała w ocenie Sądu wpływ okoliczność, iż ubezpieczona pozostawała z zainteresowanym w bliskich relacjach, zainteresowany jest ojcem dziecka ubezpieczonej.

W krótkim czasie od zawarcia umowy ubezpieczona stała się niezdolna do pracy. Wykonanie badań: toksoplazmozy, WR, HIV i HBs w dniu 3 kwietnia 2014 roku (które wbrew twierdzeniom ubezpieczonej nie zostały zlecone przez lekarza endokrynologa) oraz badania USG 8 kwietnia 2014 roku świadczy o tym, że ubezpieczona i zainteresowany zawierając umowę o pracę wiedzieli, że będą rodzicami. Strony umowy mogły przewidzieć, że ubezpieczona będzie korzystała ze zwolnień lekarskich.

W tych okolicznościach nie budzi wątpliwości, że ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne nastąpiło w warunkach art.58§2 k.c., że narusza zasady współzycia społecznego. Umówione wynagrodzenie ubezpieczonej nie miało na celu adekwatnej płacy za pracę przez nią wykonywaną, co stanowi naruszenie art.58 k.c.

W ocenie Sądu kwota wynagrodzenia określona została jedynie w celu uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych, co jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Przeciętny stosunek wysokości świadczenia do wniesionej składki pozostawał w oderwaniu od ustawowych regulatorów sprawiedliwego rozłożenia kosztów świadczeń poprzez odniesienie do czasu opłacania składek. Zainteresowany ustalił wynagrodzenie, które odbiegało od wynagrodzenia innych pracowników, ubezpieczona długotrwale korzystała ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, zainteresowany nie zatrudnił innej osoby podczas nieobecności ubezpieczonej, a pracownikom, którzy wykonywali jej zadania nie podniósł wynagrodzenia.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej w kwocie 4.200 zł brutto miesięcznie była nieadekwatna do wykonywanej przez ubezpieczoną w rzeczywistości pracy.

Reasumując, nie sposób uznać, by ustalona na kwotę 4.200 zł miesięcznie wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej odpowiadała rodzajowi i zakresowi powierzonych jej obowiązków i kwalifikacjom wymaganym przy ich wykonywaniu z uwzględnieniem ilości i jakości świadczonej pracy i stwierdzić należy, że kwota ta została rażąco zawyżona w celu bezpodstawnego uzyskania nadmiernie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Takie działanie ubezpieczonej oraz zainteresowanego należy uznać za niezgodne z zasadami współzycia społecznego. W konsekwencji

stwierdzić należy, iż postanowienie umowy o pracę zawartej przez ubezpieczoną i zainteresowanego, odnoszące się do wysokości ustalonego przez strony wynagrodzenia za pracę, w zakresie, w jakim ustalone wynagrodzenie przekracza godziwą wysokość wynagrodzenia odpowiadającego rodzajowi i zakresowi powierzonych ubezpieczonej obowiązków i kwalifikacjom wymaganym przy ich wykonywaniu z uwzględnieniem ilości i jakości świadczonej pracy, jest nieważne na mocy art.58§2 i 3 k.c. w zw. z art.300 k.p.

Jak wskazano zaś już powyżej, w przypadku ubezpieczonej wynagrodzeniem godziwym i w pełni odpowiadającym rodzajowi i zakresowi powierzonych jej obowiązków i kwalifikacjom wymaganym przy ich wykonywaniu z uwzględnieniem ilości i jakości świadczonej pracy, możliwości zainteresowanego jest wynagrodzenie miesięczne w wysokości 1.680 zł. Wynagrodzenie w tej wysokości w pełni odpowiada rodzajowi i zakresowi powierzonych jej obowiązków i kwalifikacji wymaganym przy ich wykonywaniu z uwzględnieniem ilości i jakości świadczonej pracy, oraz możliwości pracodawcy.

Należy również wskazać, iż podnoszone w odwołaniu zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania administracyjnego pozostają poza przedmiotem niniejszego postępowania. Postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, natomiast wady decyzji wymienione w art.156§1 k.p.a. powodują konieczność wszczęcia odpowiedniego postępowania administracyjnego w celu stwierdzenia nieważności decyzji i wyeliminowania jej z obrotu prawnego.

Wobec powyższego na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonej.

8 lutego 2016 roku